

Η εθιμοταξία των πατριαρχικών χωρών

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Ο πάνσεπτος πατριαρχικός ναός ουδέποτε γνώρισε την αργία ή την παύση των ακολουθιών. Αδιαλείπτως οι εφημέριοι και οι ψάλτες χοροστατούν και ψάλουν στους εσπερινούς, όρθρους και λειτουργίες των Κυριακών και εορτών. Με απόλυτη τάξη και εθιμοτυπία τελούνται οι ακολουθίες, καθιστώντας τον πατριαρχικό ναό πηγή της εκκλησιαστικής παραδόσεως και του βυζαντινού μέλους.

Ο πρωτοψάλτης χοροστατεί στους εσπερινούς των εορτών και ψάλει το Κεκραγάριο μετά της στιχολογίας, τα στιχηρά, τα ιδιόμελα της εορτής, Το «Δόξα» προ της εισόδου, το Προκείμενο της ημέρας και το Απολυτίκιον. Στον όρθρω από της θέσεώς του άρχεται ψάλειν από του κανόνος, ή τις Κυριακές από το «Δόξα» των Ευλογηταρίων.

Μόνο πέντε φορές το χρόνο ο πρωτοψάλτης και ο λαμπαδάριος χοροστατεί και ψάλει ο ίδιος από το «Θεός Κύριος», από την αρχή του όρθρου, και ψάλει το απολυτίκιο τα καθίσματα, το αντίφωνο του Δ΄ήχου, και το Προκείμενον. Οι εορτές

αυτές είναι: η εορτή της Χριστού Γεννήσεως, η εορτή της Περιτομής, η εορτή των Θεοφανείων, το μέγα Πάσχα, η Κυριακή της Πεντηκοστής, καθώς επίσης και σε όλους του όρθρους της Μεγάλης Εβδομάδος.

Οι κατά καιρούς πρωτοψάλτες και λαμπαδάριοι ήταν και είναι οι φορείς και οι τηρητές της επικρατούσας από των αιώνων τάξεως. Και αυτό διότι οι Πατριάρχες και οι αξιωματούχοι κληρικοί ήρχοντο και παρήρχοντο ενώ σταθεροί και αμετάθετοι ήταν οι προεξάρχοντες των ψαλτικών χορών. Υπό το πρίσμα αυτό μπορούμε να εξηγήσουμε γιατί το πρώτο τυπωθέν τυπικό του 1839 ανήκει στον Πρωτοψάλτη Κωνσταντίνο το Βυζάντιο και αυτό του 1888 από τον Πρωτοψάλτη Βιολάκη.

%kakjajahgafafagagagh%